

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.383 van 18 mei 2000
in de zaak A. 58.782/VII-16.375.**

In zake : de c.v. WEST-VLAAMSCHE ELECTRICITEITS-
MAATSCHAPPIJ,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. TULPIN,
kantoor houdende te GISTEL,
Hoogstraat 25

tegen :

1. de Vlaamse Milieumaatschappij,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v. WEST-VLAAMSCHE ELECTRICITEITSMAATSCHAPPIJ op 5 juli 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van

"de heffing van het Vlaamse Gewest ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, Heffingsjaar 1991 (aanslagen betaald onder voorbehoud); Heffingsjaar 1992 art. 32018211, 32008743, 32227276, 32018216, 32110175, 32058521, 32089319, art. 32797897, 32788214, 32788214; Heffingsjaar 1993 art. 33011302, 33021135, 33283266, 33377683, 33021130, 33064735, art. 33831705, 33834661, 33829881, art. 33371460, 33240666, 33154633, art. 23431 geheven door de Vlaamse Milieumaatschappij, hebbende zetel te 9320 EREMBODEGEM, A. Van De Maelestraat 93";

Gelet op het arrest nr. 49.280 van 27 september 1994 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de tweede verwerende partij terecht vraagt om buiten de zaak te worden gesteld omdat zij niet betrokken is geweest bij de totstandkoming van de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar laatste memorie de onbevoegdheid van de Raad van State opwerpt; dat de verzoekende partij van oordeel is

dat de exceptie niet kan worden aangenomen om de volgende redenen :

"Overeenkomstig art. 6, § 1, VIII, 1° Wet van 08.08.1980 zijn de Gewesten enkel bevoegd voor de werkwijze, de controle en de vaststelling van het ambtsgebied; de Staat blijft verantwoordelijk voor de fiscale regeling van de intercommunales";

Overeenkomstig het Arbitragehof, 2 juni 1988, art. 6 § 1, VIII, 1° Wet 08.08.1980 is de Wet restrictief. Derhalve zijn de Gewesten enkel bevoegd qua intercommunales voor de drie opgesomde elementen, ook al hebben ze een toegekende eigen algemene fiscale bevoegdheid;

Overwegende dat de Raad van State bevoegd is. De V.M.M. staat in voor de vestiging, inning, de invordering én de controle qua heffing op de waterverontreiniging (art. 35bis Wet 26 maart 1971). Beweren dat ze louter meedeelt (puur declaratieve beslissing), wie hoeveel moet betalen, gaat dus niet op. De V.M.M. is zelf verantwoordelijk voor de ganse organisatie van de heffing, niet alleen de kennisgeving ervan;

Overwegende dat de V.M.M. daarbij de wetgeving terzake moet volgen. In de eerste plaats de Wet van 26 maart 1971, maar ook de andere relevante wetgeving die ze moet samenlezen met de Wet van 26 maart 1971. Met bijzondere aandacht voor art. 26 van de Wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales die deze ontslaat van alle belastingen;

Overwegende dat wanneer de V.M.M. deze samenlezing niet respecteert, er sprake is van machtsoverschrijding, wat de beslissing vatbaar maakt voor nietigverklaring bij de Raad van State (art. 14 W. R.v.St.) De beslissing steunt op juridisch onjuiste motieven (...);

3.1. Overwegende dat artikel 25, § 1, van de wet van 26 maart 1971, luidt als volgt :

"Artikel 25, § 1 : De geschillen tussen een waterzuiveringsmaatschappij en een instelling of onderneming over geldsommen die hetzij wegens intekening op het maatschappelijk kapitaal of op een latere kapitaalverhoging, hetzij als bijdragen of als verzuimsrente verschuldigd zijn, behoren tot de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken";

3.2. Overwegende dat dit artikel nog steeds deel uitmaakt van de wet van 26 maart 1971; dat er voor het Vlaamse Gewest echter van "afgeweken" wordt; dat

eensdeels bij artikel 58 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid "in afwijking van de artikelen 8 tot en met 32" van de wet van 26 maart 1971 voor het Vlaamse Gewest de Vlaamse Milieumaatschappij wordt opgericht, die de "waterzuiveringsmaatschappij" waarvan sprake in het overgeschreven artikel 25, § 1, is komen vervangen; dat anderdeels bij artikel 69 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 "in afwijking van de artikelen 8 tot en met 32" van de wet van 26 maart 1971, een "heffing op de waterverontreiniging" wordt ingevoerd, die de "intekeningen" en de "bijdragen" waarvan sprake in het overgeschreven artikel 25, § 1, is komen vervangen;

3.3. Overwegende dat gesteld dat het Vlaamse Gewest bevoegd was om ook van artikel 25, § 1, "af te wijken" in zoverre aldaar de rechterlijke macht bevoegd wordt verklaard, vastgesteld moet worden dat het dat ten tijde van het instellen van voorliggende vordering niet heeft gedaan;

3.4. Overwegende dat de bevoegdheidsregeling van artikel 25, § 1, overdraagbaar is op de geschillen omtrent de milieuheffingen die de "intekeningen" en de "bijdragen" waarvan sprake in artikel 25, § 1, zijn komen vervangen; dat, immers, ten aanzien van de vervuilende bedrijven de fundamentele wijziging bestaat in "het niet meer beperkt houden van de bijdrage- of heffingsplicht tot uitsluitend de ondernemingen die in openbare riool loosden" (Gedr. St., Vl. Raad, 424 (1990-1991) - nr. 7, 5, commissieverslag); dat een wijziging van die aard niet ook maar een vermoeden wekt dat de Raad van State de plaats van de burgerlijke rechter zou hebben ingenomen; dat daarbij nog twee zaken bedacht moeten worden : ten eerste, bij de invoering van

artikel 25, § 1, lijkt de wetgever niet eens gedacht te hebben aan de mogelijkheid dat de Raad van State bevoegd zou zijn, de bedoeling blijkt geweest te zijn "de burgerlijke rechtbanken bevoegd te maken en de bevoegdheid van de handelsrechtbanken voor sommige gevallen te vermijden" (Gedr. St., Senaat, 1966-1967, nr. 321, 30, commissieverslag); ten tweede, de algemene strekking van de wetgeving is dat voor geschillen over individuele fiscale beslissingen de rechterlijke macht en niet de Raad van State bevoegd is gemaakt; dat de argumentatie van de verzoekende partij aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk doet; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het Vlaamse Gewest wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien mei tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.